

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/96/2023
Identifikačné číslo spisu:	1107205981
Dátum vydania rozhodnutia:	23.08.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:1107205981.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne P. P.Á. P., narodenej XX. A. XXXX, W., N. XX, zastúpenej advokátskou kanceláriou advocatius s. r. o., Bratislava, Palackého 12, IČO: 36 868 752, proti žalovanej obchodnej spoločnosti Československá obchodná banka, a.s., Bratislava, Žižkova 11, IČO: 36 854 140, zastúpenej Advokátska kancelária ECKER - KÁN & PARTNERS, s.r.o., Bratislava, Námestie Martina Benku 9, IČO: 35 886 625, o určenie, že záložné právo nie je, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 17C/51/2007, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 22. februára 2022 sp. zn. 8Co/50/2020, o sťažnosti sťažovateľky (žalobkyne) proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo výroku o trovách dovolacieho konania, sp. zn. 1Cdo/130/2022 z 28. septembra 2022, takto

rozhodol:

Žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 14. októbra 2013 č. k. 17C/51/2007-1417 určil, že záložné právo, zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, okres Bratislava I, týkajúce sa nehnuteľností uvedených v žalobe žalobkyne neexistuje. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni trovy konania na účet jej právneho zástupcu v sume 41.513,22 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) na odvolanie žalovanej rozsudkom z 22. februára 2022 sp. zn. 8Co/50/2020 potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie. Určil, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj „dovolaateľka“) dovolanie z 8. júna 2022, ktoré prostredníctvom svojho právneho zástupcu vzala späť podaním doručeným súdu 19. septembra 2022.

4. Vzhľadom na dispozičný úkon dovolateľky, ktorá vzala dovolanie späť, Najvyšší súd Slovenskej

republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) v zmysle ustanovenia § 446 CSP dovolacie konanie zastavil.

5. Najvyšší súd uznesením z 28. septembra 2022 sp. zn. 1Cdo/130/2022 teda dovolacie konanie zastavil a žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

6. O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP a vyslovil, že žalobkyňa mala v konaní plný úspech, preto jej proti neúspešnej žalovanej vznikol nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Keďže jej však v dovolaní žiadne trovy nevznikli, dovolací súd jej ich náhradu nepriznal (R 72/2018).

7. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

8. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručitou ústavnému súdu 9. januára 2023 domáhala vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 1 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) rozhodnutím najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/130/2022 z 28. septembra 2022, ktorým najvyšší súd rozhodol o trovách dovolacieho konania. Sťažovateľka navrhla zrušiť výrok II. napadnutého rozhodnutia a vec vrátiť na ďalšie konanie.

9. Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom III. ÚS 194/2023-46 z 15. júna 2023 rozhodol, že

1. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Cdo/130/2022 z 28. septembra 2022 vo výroku o náhrade trov dovolacieho konania b o l o p o r u š e n é základné právo sťažovateľky vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a právo pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Cdo/130/2022 z 28. septembra 2022 vo výroku o náhrade trov dovolacieho konania
z r u š u j e a v e c v r a c i a Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky j e p o v i n n ý nahradiť sťažovateľke trovy konania v sume 460,68 eura a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti n e v y h o v u j e.

10. V intenciách záväzného právneho názoru ústavného súdu, najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP), viazaný právnym názorom ústavného súdu [§ 134 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)] dospel k záveru, že o trovách dovolacieho konania je potrebné rozhodnúť tak, že žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

11. O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP. Po preskúmaní obsahu spisu, dovolací súd zistil, že žalobkyňa dňa 11. júla 2022 doručila súdu vyjadrenie k dovolaniu žalovanej, teda skôr ako došlo k späťvzatiu dovolania zo strany žalovanej, ktoré bolo podané až 19. septembra 2022. Keďže žalovaná späťvzatím dovolania procesne zavinila zastavenie konania, žalobkyni vznikol nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.